

Posudek bakalářské práce

Jméno studentky: Alena Lukášová
Název diplomové práce: Přítelkyně a genialita románu
Jméno posuzovatele: Vít Gvoždiak, Ph.D.

Ve své bakalářské práci autorka předkládá interpretaci vztahu postav Eleny a Lily z tetralogie *Geniální přítelkyně* Eleny Ferrante prizmatem koncepce napodobivé touhy. Nejprve se (v kap. 2) autorka věnuje kategorii literární postavy, jejímu komparativnímu vymezení a zejména výkladu koncepce nespontánní touhy Reného Girarda. Dále se (v kap. 3) zabývá komplexněji fenoménem Eleny Ferrante, tzn. pokouší se její dílo zasadit do širšího interpretačního kontextu, a to jak literárního (týkající se otázek hybridity žánrů či koncepce narativního přátelství), tak historického (mechanismu feministických skupin sedmdesátých let minulého století *affidamento/autocoscienza*). V závěrečné části (kap. 4) předkládá autorka interpretaci vybraných pasáží z prvního dílu tetralogie Neapolských novel/ság zejména s ohledem na Girardovu koncepci. Celkově lze konstatovat, že autorka postupuje velmi metodicky a stanoveného cíle se jí dosáhnout daří.

Z hlediska formálního i z hlediska jazykového/stylistického je práce nadstandardní, stejně jako samotný výběr tématu, stanovení cílů i rozsahu použité literatury. Autorka velmi zdařile kombinuje teoretická východiska, kontextuální faktory a analýzu konkrétních pasáží tak, že dospívá k promyšlenému a vyváženému interpretačnímu trojúhelníku. Ostrost všech vrcholů tohoto trojúhelníku je dána autorčinou formulační a argumentační suverenitou i faktickou obeznameností s teoretickými i historicko-kontextuálními okolnostmi. Klíčovým přínosem práce je schopnost autorky ukázat, jak struktura dvojího prostřednictví funguje jako klíčový dynamický faktor konfigurace postav. Na jednu stranu tak autorka poukazuje nejen na živost a obecnější platnost Girardovy koncepce nespontánní touhy, ale svým interpretačním výkonem přidává také něco podstatného k porozumění výstavby *Geniální přítelkyně*.

Pokud bych měl vznést k práci námitky, byly by marginálního rázu. Mohly by se týkat například proporcí jednotlivých částí a jejich vzájemné provázanosti (např. na problematičnost vymezení/autonomie kategorie postavy vzhledem k ději autorka poukazuje, ale nakonec toto napětí vyznívá spíše do prázdna). Girardovu koncepci nespontánní touhy chápe autorka spíše nekriticky, jako (relativně objektivní) interpretační instrument. Nezohledňuje řadu problémů, které jsou s tímto konceptem spojovány, např. jeho redukcionistická povaha, obecnější či konkrétnější problémy mimetismu či role a vliv materiálu, na němž Girard svou koncepci vybudoval. Právě analýza *Geniální přítelkyně* by tak mohla být dobrou záminkou pro teoretickou reflexi instrumentality pojmu nespontánní touha v podmínkách současnosti a současné literatury.

Celkově se autorce daří naplňovat stanovené cíle, a to suverénním interpretačním výkonem.
Práci hodnotím známkou **v ý b o r n ě**.

Datum: 20. 8. 2023

Vít Gvoždiak